

Forslag

til

Lov om forlængelse af kollektive overenskomster.

Fremsat den 25. februar 1963 af *arbejdsministeren*.

§ 1. Samtlige kollektive overenskomster, der er opsagt eller kan opsiges inden udgangen af året 1963, skal fremdeles — med de ændringer, der følger af nedenstående bestemmelser — være gældende for en yderligere periode af 2 år fra det tidspunkt, til hvilket den enkelte overenskomst efter de deri fastsatte regler kan opsiges, dog mindst indtil 1. marts 1965.

Stk. 2. Er ny overenskomst ikke tilvejebragt inden den udløbstid, som herefter gælder for de omhandlede overenskomster, men ønsker nogen af parterne desuagtet, at den gældende overenskomst som ændret ved nærværende lov skal ophøre til udløbsdatoen eller en senere dato, må de overenskomstmæssige regler om opsigelse m. v. iagttages.

§ 2. De ændringer i gældende overenskomster, hvorom der inden nærværende lovs ikrafttræden er opnået enighed ved forhandling direkte mellem underorganisationerne, mellem hovedorganisationerne eller under disses medvirken i forligsinstitutionen, indgår som bestanddele af disse overenskomster.

Stk. 2. Sådanne specielle spørgsmål indenfor de til 1. marts 1963 løbende overenskomster, om hvilke der ikke ved forhandling er opnået enighed, kan, for så vidt de efter forligsinstitutionens opfattelse ikke er færdigbehandlede, af hver af overenskomstparterne gennem vedkommende hovedorganisation indbringes til afgørelse ved et i hvert overenskomstområde oprettet paritetisk sammensat nævnet. Spørgsmål, om hvilke der ikke kan opnås flertal i nævnet,

afgøres ved, at dette udpeger en opmand, der træffer afgørelsen. Kan enighed om opmand ikke opnås, udpeges en sådan af forligsinstitutionen.

Stk. 3. Inden for overenskomstområder med udløbstider tidligere eller senere end den i stk. 2 nævnte, afgøres sådanne specielle spørgsmål, om hvilke der ikke opnås enighed inden for et tidsrum af 2 uger henholdsvis efter lovens ikrafttræden og efter overenskomstens normale udløbstid, efter tilsvarende fremgangsmåde som anført i stk. 2 med de modifikationer, der følger af særlige aftaler eller fast sædvane mellem overenskomstparterne.

§ 3. Der ydes af vedkommende arbejdsgivere, organiseret under Dansk Arbejdsgiverforening og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, inden for en beløbsramme på henholdsvis 60 mill. kr. og 8 mill. kr. til de af dem beskæftigede lavtlønnede medlemmer af fagforbund under Landsorganisationen i Danmark tillæg til de overenskomstmæssige lønninger med særlig hensyntagen til bl. a. normalløns- og minimallønssatser samt med hensyntagen til kvindelønningers dyrtidstillæg. Disse tillæg ydes for 1. år af den periode, hvormed overenskomsterne er forlængede i medfør af § 1. De nærmere regler for tillægenes ydelse aftales mellem hovedorganisationerne; opnås der ikke herved enighed inden 2 uger fra lovens ikrafttræden, fastsættes disse regler inden 4 uger fra lovens ikrafttræden af Overenskomstnævnet af 1939, henholdsvis af tilsvarende ved parternes foranstaltning oprettet overenskomstnævn.

Arbejdsmin. j. nr. 19-95-63.

55 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).